

нов (Д. Константинов. Жеравна..., с. 97, 407; А. Нягулова. Родовата памет..., с. 65).

¹¹Тодор Стоянов Кехайов - брат на Димитър Стоянов Кехайов. Овчар и скотовъдец в Добруджа. Спомоществовател на първото издание на "Христониѳа или Благонравіе" от Райно Попович (В Будиме, 1837). Подпомага парично В. Д. Стоянов при учението му в Прага. Вж. Д. Константинов. Жеравна..., с. 96, 125, 187, 409; Васил Д. Стоянов. Съчинения. Т. I, с. 7; А. Нягулова. Родовата памет..., с. 160. Тук става въпрос за негов втори (късен) брак.

¹²През 1868 г. В. Д. Стоянов завършва Историко-филологическия факултет на Карловския университет в Прага и се отправя за Браила (Румъния) Вж. Д. Василев. Васил Д. Стоянов..., с. 263.

¹³Димитър Стоянов Кехайов (1803-1880) - овчар и скотовъдец в Добруджа. Според Д. Константинов. Жеравна..., с. 125, 409 по-късно се издига до чорбаджия и заема длъжността „кабзамал" („капзамал") - събирач на държавните данъци (бирник) в Жеравна. Спомоществовател на първото издание на „Христони или Благонравіе" от Райно Попович (В Будиме, 1837). През 1852 г. подпомага с 90 гроша жеравненското мъжко взаимно училище (НБКМ-БИА, II А 7702, л. 3). В 1865 г. строи нова къща в „Черковната махала", в която живее до смъртта си (А. Нягулова. Родовата памет..., с. 13, 134-135).

¹⁴Става дума за Тодор Т. Стоянов - пръв братовчед на В. Д. Стоянов.

¹⁵Съба поп Стоянова (родена 1787) - съпруга на Тодор Стоянов Кехайов (чичо на В. Д. Стоянов).

¹⁶Мехмед Емин Али паша (1815-1871) - османски дипломат и държавник, сподвижник на реформатора Мустафа Решит паша. Неоднократно министър на външните работи и велик везир (1852, 1855-56, 1858-59, 1861-71).

¹⁷Султанският ферман е издаден на 27 февр. 1870 г., а на 28 с.м. е връчен от великия везир Мехмед Али паша на българските първенци в Цариград. По силата на фермана, на 6 март 1870 г. в Ортакъой (Цариград) е избран привременен Св. Синод и привременен Екзархийски съвет, които подготвят свикването на Църковно-народен събор за изготвяне и приемане Устав на Българската екзархия и избор на екзарх. Първият Църковно-народен събор е свикан на 23 февр. 1871 г., а екзархийският устав е приет на 14 май с.г. Вж. подр. З. Маркова. Българската екзархия 1870-1879 г. С., 1988; Църковно-народният събор 1871 г. Документален сб. по сл. 130-годишнината от Първия църковно-народен събор. Съст. и бел. Хр. Темелски. С., 2001.

¹⁸Абдул Азис (1830-1876) - османски султан (1861-76).

¹⁹За отзвуката от издаването на фермана в Тулчанско вж. Извори за историята на Добруджа 1853-1878 г. Т. III. С., 2001, 68-70 (№ 60); Ст. Чилингиров. Добруджа в нашето Възраждане (Културно-исторически издирвания). С., 1917, 21-23; В. Тонев. Добруджа през Възраждането. Варна, 1973, 163-166.

²⁰През 1861 г. васалните на Османската империя, но автономни Дунавски княжества - Влашко и Молдова, се обединяват в единно Княжество Румъния.